

Sbírka zákonů republiky Československé

Částka 4.

Vydána dne 8. února 1950.

Cena Kčs 1.—.

O B S A H :

(9. a 10.) 9. Nařízení o osobní způsobilosti k vedení lékárny. — 10. Nařízení, kterým se upravuje způsob provozu lékáren.

9.

Nařízení ministra zdravotnictví ze dne 20. ledna 1950 o osobní způsobilosti k vedení lékárny.

Ministr zdravotnictví nařizuje v dohodě s ministry národní obrany a školství, věd a umění podle § 7, § 8 odst. 4 a § 13 odst. 1 druhé věty zákona č. 271/1949 Sb., o výrobě a distribuci léčiv:

Č á s t I.

§ 1.

Lékárnu provozovanou v rámci národního podniku musí vést odpovědný správce jmenovaný národním podnikem a schválený okresním národním výborem.

§ 2.

Odpovědným správcem může být jmenována jen osoba, která

1. je bezúhonným a svéprávným československým občanem,

2. má

- hodnost magistra farmacie získanou na některé československé vysoké škole nebo nejpozději do 31. července 1919 na některé vysoké škole bývalého Rakousko-Uherska nebo
- hodnost uznanou podle § 3 za rovnocennou hodnosti magistra farmacie získané na některé československé vysoké škole,

3. konala po nabytí některé z hodností uvedených pod č. 2 nejméně po dobu 3 roků odbornou činnost

- ve veřejné nebo ústavní (na Slovensku domácí) lékárně nebo v lékárně provozované podle zákona č. 271/1949 Sb. nebo
- ve vojenské lékárně, ve vojenském zdravotnickém skladu nebo v jiných zařízeních vojenské správy nebo
- v zařízeních, v nichž Ústřední národní pojišťovna vydává léčiva podle § 210 odst. 2 zákona o národním pojištění anebo
- v podniku provádějícím distribuci léčiv ve velkém a

4. je tělesně a duševně způsobilá k výkonu všech odborných a administrativních prací nutných k vedení lékárny.

§ 3.

O uznání hodnosti, nabyté v cizině, za rovnocennou hodnosti magistra farmacie získané na některé československé vysoké škole rozhoduje ministerstvo školství, věd a umění v dohodě s ministerstvem zdravotnictví a po slyšení odborného sboru lékařnického studia.

§ 4.

Do doby odborné činnosti uvedené v § 2 č. 3 se započítává doba,

- po kterou farmaceut po vykonané aspirantské zkoušce konal odbornou činnost ve veřejné nebo ústavní lékárně, poněvadž pro uzavření vysokých škol nebo v důsledku národní, politické nebo rasové persekuce nemohl universitní studium, potřebné k dosažení diplomu magistra farmacie, započítati nebo v něm pokračovati,
- po kterou magistr farmacie nebo farmaceut po vykonané aspirantské zkoušce byl za doby nesvobody přikázán k odborné činnosti v cizozemských lékárnách.

§ 5.

Odpovědného správce schvaluje okresní národní výbor, v jehož obvodu je lékárna, kterou má odpovědný správce vést, a to na žádost národního podniku a po slyšení jednotné odborové organizace.

Č á s t II.

§ 6.

(1) Krajský národní výbor neodejme podle § 8 odst. 3 písm. c) zákona č. 271/1949 Sb. oprávnění k provozu lékárny, i když oprávněný je trvale nezpůsobilý k jejímu řádnému osobnímu vedení, provozuje-li se lékárna na účet pozůstalosti, vdovy nebo potomků po účastníku národního boje za osvobození nebo po osobě, která zemřela v důsledku národní, politické nebo rasové persekuce. Oprávnění k provozu takové lékárny neodejme krajský národní výbor

- a) po dobu projednávání pozůstalosti, provozuje-li se lékárna na účet pozůstalosti,
- b) po dobu 5 roků ode dne počátku účinnosti tohoto nařízení, provozuje-li se lékárna na účet vdovy nebo potomků.

(2) Osoba, na jejíž účet je lékárna provozována (její zákonný zástupce), je povinna neprodleně zažádat u krajského národního výboru o vydání osvědčení, že může lékárnu dále provozovat, a předložit potřebné osobní doklady a doklady o tom, že jest splněna podmínka uvedená v odstavci 1.

§ 7.

(1) Vydá-li krajský národní výbor osvědčení podle § 6 odst. 2, může být lékárna dále provozována dosavadním způsobem odpovědným správcem nebo pachtýřem.

(2) Odpovědný správce a pachtýř musí splňovat podmínky § 2.

Č á s t III.

§ 8.

Jednání a opomenutí, která se přiči ustanovením tohoto nařízení, se trestají podle § 16 zákona č. 271/1949 Sb.

§ 9.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Zápotocký v. r.

Plojhar v. r.

10.

Nařízení ministra zdravotnictví ze dne 25. ledna 1950,

kterým se upravuje způsob provozu lékáren.

Ministr zdravotnictví nařizuje podle § 10 odst. 1 zákona č. 271/1949 Sb., o výrobě a distribuci léčiv (dále jen „zákon“):

V š e o b e c n á u s t a n o v e n í .

§ 1.

(1) Léčiva musí být v lékárnách chována, připravována a vydávána přesně podle příslušných předpisů a se zvláštní péčí o to, aby nedošlo k jejich záměně. To platí obdobně také o uložení a výdeji zdravotnických potřeb.

(2) Lékárny určené převážně pro potřebu léčebných a ošetrovacích ústavů musí být provozovány tak, aby především plnily úkoly, které vyplývají z činnosti těchto ústavů.

§ 2.

(1) Při přípravě léčiv vydávaných na lékařův (veterinářův) předpis musí být použito jen účinných látek uvedených v tomto předpisu a je zakázáno se od tohoto předpisu jakkoliv odchýlit.

(2) Je-li odůvodněna domněnka, že léčivo je předepsáno nesprávně, je nutno na to upozornit lékaře (veterináře), který je předepsal, a po případě jej požádat o opravu předpisu. Je-li však na předpisu vyznačena naléhavost výdeje nebo je-li nebezpečí v prodloužení a není-li dosažitelný lékař (veterinář), který léčivo předepsal, ani jiný lékař (veterinář), který by předpis posoudil, lze připravit nebo vydat léčivo odchýlně od předpisu tak, jak by podle zkušeností osoby je připravující nebo vydávající pravděpodobně mělo být předepsáno; tato změna musí být neprodleně oznámena lékaři (veterináři), který léčivo předepsal.

(3) Nejsou-li předepsaná léčiva v zásobě, lze v zájmu včasného zásobení léčivy vydat jiná léčiva přibližně stejného účinku (náhradní léčiva), pokud to ministerstvo zdravotnictví povolí.

V e d o u c í a o s t a t n í o d b o r n í z a -
m ě s t n a n c í l é k á r e n .

§ 3.

(1) Lékárnu provozovanou v rámci národního podniku pro distribuci léčiv, zřízeného podle § 3 odst. 1 zákona (dále jen „národní podnik“), musí osobně vést odpovědný správce, lékárnu provozovanou fyzickou osobou rovněž osobně

ten, kdo má oprávnění k jejímu provozu (dále jen „oprávněný“).

(2) Brání-li odpovědnému správci (oprávněnému) v řádném osobním vedení lékárny dočasná překážka, musí národní podnik (oprávněný) neprodleně ustanovit dočasného správce lékárny a oznámit to okresnímu národnímu výboru. Dočasný správce může vést lékárnu po dobu, po kterou trvá překážka, nejdéle však po dobu dvou měsíců.

(3) V případech, kdy

a) národní podnik (oprávněný) neustanovil dočasného správce nebo

b) brání odpovědnému správci (oprávněnému) v řádném osobním vedení lékárny překážka, jež bude pravděpodobně trvat déle než 2 měsíce, anebo

c) zaniklo nebo bylo odňato oprávnění k provozu lékárny a řádné zásobení léčivy vyžaduje, aby lékárna byla dále provozována, ustanoví okresní národní výbor z úřední moci na potřebnou dobu správce lékárny.

(4) Dočasným správcem podle odstavce 2 a správcem podle odstavce 3 lze ustanovit osobu, u níž jsou splněny podmínky uvedené v § 7 písm. a), b) a d) zákona a jež vykonává nejméně po dobu jednoho roku odbornou činnost uvedenou v § 7 písm. c) zákona.

(5) Dočasný správce ustanovený podle odstavce 2 a správce ustanovený v případech uvedených v odstavci 3 písm. a) a b) vedou lékárnu na účet národního podniku (oprávněného), správce ustanovený v případě uvedeném v odstavci 3 písm. c) na účet národního podniku.

(6) Správce ustanovený podle odstavce 3 má proti tomu, na jehož účet vede lékárnu, nárok na odměnu ve výši mzdy odpovědného správce.

§ 4.

(1) Odpovědný správce (oprávněný), dočasný správce ustanovený podle § 3 odst. 2 a správce ustanovený podle § 3 odst. 3 jsou povinni pečovat o řádný a nerušený provoz lékárny. Při tom jsou zejména povinni pečovat o to, aby

a) v lékárně byla v zásobě léčiva podle lékařského a zdravotnické potřeby, které lze vydávat výhradně v lékárnách,

b) léčiva byla řádně připravena a byla předepsané jakosti,

c) hromadně vyráběné léky a zdravotnické potřeby, chované v lékárně, byly řádně uloženy a včas vyměňovány za čerstvé a

d) místnosti a zařízení lékárny byly udržovány v takovém stavu, aby byl zaručen její bezvadný provoz.

(2) Osoby uvedené v odstavci 1 jsou také povinny konat administrativní práce spojené s vedením lékárny.

§ 5.

(1) Připravovat a vydávat léčiva smějí jen

a) osoba, která má v Československu hodnost magistra farmacie (§ 7 písm. b) zákona),

b) farmaceut po vykonané aspirantské zkoušce, který v den počátku účinnosti tohoto nařízení vykonává odbornou činnost v lékárně alespoň po dobu 5 roků.

(2) Do konce roku 1953 může připravovat a vydávat léčiva také farmaceut po vykonané aspirantské zkoušce, který nesplňuje podmínku stanovenou v odstavci 1 písm. b).

(3) Osoby, které připravují a vydávají léčiva, jsou povinny dbáti při tom ustanovení §§ 1 a 2.

§ 6.

(1) Odborně technické práce při přípravě léčiv může vykonávat za vedení a pod dozorem některé z osob uvedených v § 5 též lékárnický laborant.

(2) Za práce lékárnického laboranta odpovídá též osoba, za jejíhož vedení a pod jejímž dozorem má lékárnický laborant práce konat.

Provozní místnosti a zařízení lékáren.

§ 7.

(1) Lékárna musí mít alespoň tyto místnosti:

- výdejnu,
- přípravnu léčiv s laboratoří,
- zásobárnu,
- místnost pro pohotovostní službu, pokud je lékárna povinna ji konat, a
- místnost, po případě sklep na uskladnění hořlavín.

(2) V lékárnách zřízených před účinností tohoto nařízení mohou být léčiva i nadále vydávána a připravována v jedné místnosti, pokud by zřízení samostatných místností uvedených v odstavci 1 písm. a) a b) vyžadovalo nákladné stavební úpravy.

(3) Místnosti uvedené v odstavci 1 musí vyhovovat příslušným stavebním, požárním a zdravotnickým předpisům a musí být účelně zařízeny.

(4) Před zahájením provozu nové lékárny musí provozovatel požádat okresní národní výbor o schválení provozních místností. Okresní národní výbor může vázat schválení místností podmínkami a omezeními.

§ 8.

Lékárna musí být vybavena potřebnými přístroji a pomůckami podle zvláštních předpisů o tom vydaných.

§ 9.

V lékárně musí být vedeny záznamy o přípravě zásobních léčiv, o zkoušení léčiv a o příjmu, použití a výdeji omamných látek.

§ 10.

V lékárně musí být k stálému použití zaměstnanců lékární

a) platný lékopis, platná lékárnická sazba a ostatní platné předpisy upravující distribuci léčiv,

b) odborná literatura z oboru lékárnictví potřebná pro výkon odborné činnosti v lékárně.

Provozní a pracovní doba
v lékárnách.

§ 11.

Lékárna musí být v neomezeném rozsahu otevřena a provozována v pracovních dnech zpravidla po dobu 8 hodin denně, a to od 8 do 12 a od 14 do 18 hodin, pokud okresní národní výbor nestanoví podle místní potřeby jinak. Mimo tuto dobu, o nedělích, státně uznaných svátcích a památných dnech republiky Československé musí být v lékárně vydáno léčivo, jen je-li požadováno na lékařův (veterinářův) předpis nebo je-li nebezpečí v prodlení (pohotovostní služba).

§ 12.

(1) Je-li v obci nebo v obvodu obcí, které spolu územně souvisí nebo jsou vzájemně spojeny vhodnými dopravními prostředky, několik lékáren, může okresní národní výbor povolit, aby se lékárny v určitých obdobích střídaly ve výkonu pohotovostní služby, a určit jim pořadí střídání.

(2) Okresní národní výbor může ve větších obcích určit jednu nebo více lékáren nejvhodnější položených, které se budou provozovat nepřetržitě ve dne i v noci; ostatní lékárny se v takovém případě pohotovostní služby zproští.

(3) Vyžaduje-li toho uspokojení mimořádně zvýšené potřeby léčiv, může okresní národní výbor naříditi, aby všechny lékárny v určité obci konaly pohotovostní službu.

(4) V době, kdy lékárna nekoná pohotovostní službu, musí mít na dveřích nápadné a čitelné oznámení o tom, které blízké lékárny tuto službu konají.

§ 13.

Předpisy o pracovní době v lékárnách a o zaměstnávání žen v lékárnách zůstávají nedotčeny.

Prohlídky lékáren.

§ 14.

Při výkonu dozoru na provoz lékáren provádějí krajské národní výbory nejméně jednou v roce prohlídku každé lékárny. Pro tentýž účel může také ministerstvo zdravotnictví kdykoliv provést mimořádnou prohlídku lékáren vlastními orgány anebo orgány Státního zdravotnického ústavu.

§ 15.

Při prohlídce lékárny podle § 14 se má zejména zjistit, zda

a) osoby zaměstnané v lékárně při přípravě a výdeji léčiv splňují podmínky pro výkon svého povolání,

b) jsou v lékárně zachovávány předpisy o uložení, přípravě a výdeji léčiv a o uložení a výdeji zdravotnických potřeb,

c) jsou provozní místnosti řádně zařízeny a udržovány v pořádku a v čistotě.

§ 16.

(1) Orgán provádějící prohlídku jest oprávněn odebrati vzorky léčiv. Každý vzorek rozdělí na poloviny a oba díly zapečetí; jeden z nich ponechá v lékárně a druhý zašle Státnímu zdravotnickému ústavu k prozkoumání.

(2) Uzná-li orgán provádějící prohlídku léčivo za tak vadné, že by nemělo být vydáváno, zakáže jeho další výdej.

(3) Stížnosti proti rozhodnutím a opatřením podle předchozích odstavců nemají odkladného účinku.

§ 17.

O provedené prohlídce musí být sepsán zápis. Tento zápis musí být podepsán všemi účastníky prohlídky a zaslán v opise na vědomí okresnímu národnímu výboru a ministerstvu zdravotnictví.

Z á v ě ř e č n á u s t a n o v e n í .

§ 18.

Jednání a opomenutí, která se přiči ustanovením tohoto nařízení, se trestají podle § 16 zákona.

§ 19.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Zápotocký v. r.

Plojhar v. r.